

वचनमाह ॥ यत्ताइति ॥ यत्ताः सावधानाः कोलाहलमकुर्वन्तः ॥ धृतिरित्यशोकमंत्रिणोनामांतरं ॥ २५ ॥ २६ ॥ अपिच याचमूर्भरतेनव्यवस्थिता भरतेनव्यवस्थापिता
सा वासाय अग्रतोभूमिनिरीक्षमाणा नचिरेण शीघ्रं ॥ २७ ॥ इतिरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेअयोध्याकाण्डेचित्रिनवतितमःसर्गः ॥ ९३ ॥ ॥७॥ ॥७॥ अथ
कविस्तत्रस्थितरामवृत्तांतं वर्णयति ॥ दीर्घेत्यादि ॥ प्रियं संतोषं आकांक्षन् इच्छन् ॥ स्वानुरोधेन घोरंवनमागतायाश्चित्तखेदस्योपशमनीयतया चित्रकूटरामणीयकदर्शने

यत्ताभवंतस्तिष्ठन्तुनेतोगंतव्यमग्रतः ॥ अहमेवगमिष्यामिसुमंत्रोद्धृतिरेवच ॥ २५ ॥ एवमुक्तास्ततःसैन्यास्तत्रतस्थुःसमंततः ॥ भर
तोयत्रधूमाग्रंतत्रदृष्टिसमादधत् ॥ २६ ॥ व्यवस्थितायाभरतेनसाचमूर्निरीक्षमाणापिचभूमिमग्रतः ॥ बभूवदृष्टानचिरेणजानती
प्रियस्यरामस्यसमागमंतदा ॥ २७ ॥ इत्यार्षेश्रीरामा०वा०आ०अयो०चित्रिनवतितमःसर्गः ॥ ९३ ॥ ॥७॥ ॥७॥
दीर्घकालोपितस्तस्मिन्गिरौगिरिवरप्रियः ॥ वैदेत्याःप्रियमाकांक्षन्स्वंचचित्तं विलोभयन् ॥ १ ॥ अथदाशरथिश्चित्रं चित्रकूटमदर्शय
त् ॥ भार्याममरसंकाशःशर्चामिवपुरंदरः ॥ २ ॥ नराज्यभ्रंशनंभद्रेनसुहृद्भिर्विनाभवः ॥ मनोमेवाधतेदृष्ट्वारमणीयमिमंगिरिं ॥ ३ ॥
पश्येममचलंभद्रेनानाद्विजगणायुतं ॥ शिखरैःखमिवोद्विद्धैर्धातुमद्भिर्विभूषितं ॥ ४ ॥ केचिद्रजतसंकाशाःकेचित्क्षतजसन्निभाः ॥
पीतमांजिष्ठवर्णाश्चकेचिन्मणिवरप्रभाः ॥ ५ ॥ पुष्पार्ककेतकाभाश्चकेचिज्ज्योतीरसप्रभाः ॥ विराजन्तेःचलेंद्रस्यदेशाधातुविभूषिताः

॥ ६ ॥ नानामृगगणैर्द्वीपितरक्षदक्षगणैर्वृतः ॥ अदुष्टैर्भात्ययंशैलोबहुपक्षिसमाकुलः ॥ ७ ॥ न तच्चित्तमुपलालयन् ॥ स्वंचचित्तं वनवासा
दिखिन्नंतथाकुर्वन् चित्रकूटमदर्शयदित्यन्वयः ॥ १ ॥ २ ॥ विनाभवः विनावस्थानं मेमनोनबाधतइत्यन्वयः ॥ दृष्ट्वास्थितस्येतिशेषः ॥ ३ ॥ खमिवोद्विद्धैः शीलितादि
वत्कर्तरिनिष्ठा स्वस्यविधेर्कैरित्यर्थः अभ्रंलिहैरितियावत् ॥ ४ ॥ क्षतजं रुधिरं पीतवर्णमांजिष्ठवर्णाश्च ॥ ५ ॥ पुष्पः पुष्परागः अर्कःस्फटिकः केतकानि केतकपुष्पाणि
ज्योतिर्नक्षत्रं रसः पारदरसः ॥ ६ ॥ द्वीपी महाव्याघ्रः तरक्षुः क्षुद्रव्याघ्रः अदुष्टैस्तपस्विवैभवात् हिंसादिदोषरहितैः ॥ ७ ॥